



Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
MANUELA CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONY
přednesené dne 28. listopadu 2019¹

Věc C-567/18

**Coty Germany GmbH
proti
Amazon Services Europe Sàrl,
Amazon FC Graben GmbH,
Amazon Europe Core Sàrl,
Amazon EU Sàrl**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo)]

„Předběžná otázka – Ochranná známka Evropské unie – Účinky ochranné známky – Práva z ochranné známky – Právo zakázat všem třetím osobám uskladnění výrobků za účelem jejich nabízení nebo uvádění na trh – Uskladnění zboží třetí osobou, která ignoruje porušení práv z ochranných známek“

1. V rozsudku Coty Germany² se Soudní dvůr setkal s jedním z problémů, které vyvstávají z „platformy třetích osob určených k prodeji [luxusních] výrobků na internetu“ v rámci systému výběrové distribuce. V této věci se řešila platnost zákazu obracet se na tyto platformy (nebo třetí podniky za účelem prodeje na internetu), uložená autorizovanými distributory některých kosmetických výrobků, aby byla jejich luxusní image zachována.

2. Tatáž společnost, která byla na počátku uvedeného sporu (společnost Coty Germany GmbH), podala německým soudům žalobu, která se rovněž týká jednání platformy elektronického obchodování, zejména jedné z nejznámějších, skupiny Amazon. Podle jejího názoru některé společnosti ze skupiny Amazon porušily právo, které přísluší majiteli ochranné známky Unie, zakázat třetím osobám užití označení³. Porušení se dopustily, když se tyto podniky bez svolení majitele zapojily do prodeje parfému chráněného ochrannou známkou, jejíž licenci drží společnost Coty Germany.

1 – Původní jazyk: španělština.

2 – Rozsudek ze dne 6. prosince 2017 (C-230/16, EU:C:2017:941).

3 – Kontextem předběžné otázky je právo ochranných známek EU. Pokud se nakonec dospěje k tomu, že žalované nepoužily ochrannou známku, je stále možné analyzovat jejich odpovědnost, ať už podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu, Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399), jednají-li jako zprostředkovatelé v elektronickém obchodu; nebo podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. 2004, L 157, s. 45; Zvl. vyd. 17/02, s. 32).

3. Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo), který musí v posledním stupni rozhodnout spor po vydání rozsudku soudu prvního stupně a rozsudku odvolacího soudu, předkládá Soudnímu dvoru své pochybnosti o výkladu čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) č. 207/2009,⁴ který omezuje práva majitele ochranné známky Unie.⁵

I. Právní rámec. Nařízení (EU) 2017/1001⁶

4. Nařízení (EU) 2017/1001 kodifikovalo a nahradilo nařízení č. 207/2009, které bylo použitelné ve chvíli vzniku skutkových okolností v tomto sporu. Předkládající soud se zmiňuje o obou a zdůrazňuje, že s ohledem na povahu podané žaloby musí být použito nařízení, které je v současnosti platné. V každém případě ustanovení relevantní v projednávané věci⁷ nedoznalo zásadních změn v žádném z těchto dvou nařízení.

5. Článek 9 („Práva z ochranné známky Unie“) stanoví:

„1. Ze zápisu ochranné známky EU vyplývají pro jejího [majitele] výlučná práva.

2. Aniž jsou dotčena práva [majitelů] získaná přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU, je [majitel] ochranné známky EU oprávněn bránit všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly pro výrobky nebo služby jakékoli označení, je-li:

a) toto označení totožné s ochrannou známkou EU a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je ochranná známka EU zapsána;

[...]

3. Pokud jsou splněny podmínky odstavce 2, může být zakázáno zejména:

[...]

b) nabízet výrobky pod tímto označením, uvádět je na trh nebo je skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby;

[...]“

II. Skutkové okolnosti, řízení před vnitrostátními soudy a předběžná otázka

6. Společnost Coty Germany, která prodává kosmetické výrobky v Německu, je držitelkou licence ochranné známky Unie „DAVIDOFF“ pro „parfumerii, vonné oleje a kosmetiku“. Jako držitelka licence má oprávnění (přiznané podnikem, který je majitelem ochranné známky) vykonávat vlastním jménem práva vyplývající z uvedeného označení.

4 – Nařízení Rady ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

5 – Od 23. března 2016 se podle článku 1 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Úř. věst. 2015, L 341, s. 21) „známky Společenství“ začaly označovat jako „známky Evropské unie“.

6 – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1).

7 – To znamená čl. 9 odst. 2 písm. b) nařízení č. 207/2009 a čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení 2017/1001.

7. Společnost Amazon Services Europe S.a.r.l. (dále jen „Amazon Services“) se sídlem v Lucemburku poskytuje třetím prodejcům možnost zveřejnit nabídky svých výrobků na webových stránkách amazon.de. Kupní smlouvy na takto prodávané zboží jsou uzavírány mezi třetími stranami a kupujícími.

8. Prodávající se mohou účastnit programu „Logistika Amazon“⁸, který zahrnuje jak uskladnění výrobků v logistických centrech podniků skupiny Amazon, tak i odeslání zboží kupujícím a další doplňkové služby.

9. V květnu 2014 si testující kupující ve službách společnosti Coty Germany koupil prostřednictvím webových stránek amazon.de parfém „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“, který nabízela paní OE (dále jen „prodávající“) s označením „Versand durch Amazon“ („Logistika Amazon“); prodávající se tedy zařadila do uvedeného programu.

10. Společnost Amazon Services pověřila Amazon FC Graben GmbH (dále jen „Amazon FC“), podnik ze stejné skupiny, která provozuje sklad zboží, se sídlem v Grabenu, Německo, uskladněním výrobků prodávající.

11. Poté, co se společnost Coty Germany dozvěděla o prodeji těchto výrobků, vyzvala prodávající, aby je přestala nabízet, a tvrdila, že práva z ochranné známky parfému se nevyčerpala. V reakci na to prodávající vydala prohlášení o ukončení činnosti, doplněné o trestněprávní klauzuli pro případ nesplnění.

12. Dopisem ze dne 2. června 2014 společnost Coty Germany vyzvala společnost Amazon Services, aby jí vydala všechny parfémy „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“ od prodávající. Společnost Amazon Services jí doručila balík s třiceti jednotlivými baleními tohoto parfému. Na základě toho, že jiný podnik ze skupiny Amazon sdělil, že jedenáct z těchto třiceti jednotlivých balení pochází od jiného existujícího prodejce, společnost Coty Germany požádala společnost Amazon Services, aby jí předala jeho jméno a adresu; doplnila, že z třiceti doručených parfémů dvacet devět odpovídá výrobkům, jejichž práva z ochranné známky se nevyčerpala. Společnost Amazon Services jí sdělila, že není možné upřesnit podnik, z jehož zásob pocházelo jedenáct ze zmíněných balení.

13. Společnost Coty Germany měla za to, že jednání společnosti Amazon Services a společnosti Amazon FC porušila její právo z ochranné známky, a podala žalobu, aby byla oběma podnikům uložena povinnost ukončit držbu nebo zasílání parfémů značky „Davidoff Hot Water“ za účelem jejich uvedení na trh (případně prostřednictvím třetích osob) v Německu.

14. Zdržovací žaloba se týkala výrobků, které nebyly uvedeny na trh majitelem ochranné známky nebo třetími osobami s jeho souhlasem, na vnitrostátním území, stejně jako i na území jiného členského státu Evropské unie nebo státu, který je součástí Evropského hospodářského prostoru⁹. Zároveň s touto žalobou byla podána žádost o náhradu škody (požadovaná výše odškodnění byla 1 973,90 eura, plus úroky 5 % od 24. října 2014).

8 – Na pěti webových stránkách Amazonu v Evropské unii se program označuje *Versand durch Amazon* (amazon.de); *Logística de Amazon* (amazon.es); *Logistica di Amazon* (amazon.it); *Expedié par Amazon* (amazon.fr); a *Fulfilment by Amazon* (amazon.co.uk).

9 – Podpůrně žádala tentýž odsuzující výrok v souvislosti s ochrannou známkou „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“ nebo pro šarže tohoto parfému, které dodává prodávající.

15. Jak rozsudek v prvním stupni, tak rozsudek odvolacího soudu¹⁰ zamítly návrhová žádání společnosti Coty Germany. Odvolací soud konkrétně uvedl, že:

- společnost Amazon FC neužívala spornou ochrannou známku ani nedržela parfémů za účelem jejich nabízení nebo uvádění na trh, nýbrž je pouze uskladnila pro prodávající. V důsledku toho není namístě považovat ji původkyní porušení ani ukládat jí povinnost ukončit jednání týkající se parfémů. Nebylo zjištěno, že by věděla, že práva z ochranné známky tohoto výrobku nebyla vyčerpána, a není tedy namístě přičítat jí odpovědnost jako spolupachatelce porušení nebo jako účastníci na porušení těchto práv;
- společnost Amazon Services neměla pod kontrolou zboží prodávající ani nezasílala sporné výrobky jejich kupcům, a proto by tím spíše měla být zproštěna viny.

16. Rozsudek byl napaden v kasačním řízení („Revision“) před Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo), který zdůraznil, že vzhledem k tomu, že společnost Coty Germany podala zdržovací žalobu, a tedy předpokládá riziko opakování, bude žaloba opodstatněná pouze tehdy, pokud by jednání žalovaných mohlo představovat porušení jak v okamžiku, kdy k němu došlo, tak v okamžiku, kdy bude rozhodováno o kasačním opravném prostředku.

17. Soud *a quo* tedy potřebuje, aby se vyjasnilo, zda s ohledem na čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení 2017/1001 osoba, která uskládá výrobky, jež porušují práva z ochranné známky, aniž by věděla o tomto porušení, drží tyto výrobky za účelem jejich nabízení nebo uvádění na trh, když to není ona sama, ale třetí osoba, kdo má v úmyslu nabízet je nebo prodávat.

18. Podle předkládajícího soudu tato pochybnost vyžaduje zápornou odpověď, neboť:

- podle jeho vlastní judikatury v oblasti patentů pouhá držba nebo přeprava výrobků porušujících patentové právo, která je realizována skladovatelem, přepravcem nebo dispečerem, obecně neprobíhá za účelem jejich nabízení nebo uvedení na trh¹¹;
- není důvodné narušovat meze odpovědnosti majitele, podle článku 9 vnitrostátního patentového zákona, prostřednictvím přenesení záměru zprostředkujícího držitele na přímého majitele;
- toto východisko je přenositelné na práva z ochranných známek. Nepřiměřeně by se rozšířily meze odpovědnosti majitele podle čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení 2017/1001, pokud by se pouhou držbou výrobků porušujících práva tato odpovědnost přičítala skladovateli, který o porušení neví.

19. Za těchto okolností Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) pokládá Soudnímu dvoru tuto předběžnou otázku ohledně výkladu čl. 9 odst. 2 písm. b) nařízení č. 207/2009 a čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení 2017/1001:

„Je osoba, která pro třetí stranu skladuje výrobky porušující práva z ochranné známky, aniž by o tomto porušení věděla, držitelem tohoto zboží za účelem nabízení nebo uvedení na trh, jestliže úmysl nabízet tyto výrobky nebo je uvádět na trh nemá tato osoba, ale pouze třetí strana?“

10 – Rozsudek Oberlandesgericht München (Vrchní zemský soud v Mnichově, Německo) ze dne 29. září 2017 (Az.: 29 U 745/16).

11 – Odvolává se za tím účelem na ustanovení § 9 druhou větu bod 1 německého Patentgesetz (zákon o patentech).

III. Řízení před Soudním dvorem

20. Předkládací usnesení bylo kanceláři Soudního dvora doručeno dne 7. září 2018, přičemž písemné vyjádření podaly společnost Coty Germany, společnost Amazon Services a Evropská komise. Posledně uvedené se účastnily jednání, které se konalo dne 19. září 2019 a kterého se účastnila i vláda Spolkové republiky Německo.

IV. Analýza

A. Přípustnost předběžné otázky

21. Společnost Coty Germany tvrdí, že předkládající usnesení neodráží náležitě okolnosti sporu, což vede k pochybnostem o přípustnosti předběžné otázky z důvodu její hypotetické povahy. Dodává, že jednání podniků Amazon Services a Amazon FC neodpovídá jednání pouhého skladovatele nebo přepravce zboží: jejich zasahování do smluv týkajících se výrobků, které se na platformě nabízejí, a přijímání platby za prodej znamená, mimo jiné, že jsou detailně informovány o uskladněném zboží a odeslaném zboží.

22. Podle společnosti Coty Germany se tyto dva podniky neomezují na pouhé poskytování elektronické prodejní platformy a uskladňování zboží prodávaného jejich zákazníky, nýbrž že nabízí řadu služeb, které představují přidanou hodnotu k distribuci těchto výrobků (v této věci výrobků, které porušují práva z ochranné známky). Kromě toho jim prodávající v plné míře postoupil skutečnou držbu zboží.

23. Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že v řízení podle článku 267 SFEU je mu zapovězeno jak posuzovat otázky, které představují skutkové otázky¹², tak ověřovat přesnost týchž skutkových okolností¹³. V rámci rozdělení pravomocí mezi unijní soudy a vnitrostátní soudy je třeba v první řadě vzít v úvahu skutkový a legislativní kontext, do něhož jsou předběžné otázky zasazeny, tak, jak je vymezen v předkládacím rozhodnutí¹⁴.

24. To, že jeden z účastníků řízení nesouhlasí s verzí skutkových okolností uváděnou předkládajícím soudem nebo ji považuje za nedostatečnou, nepostačuje k odmítnutí předběžné otázky jako nepřípustné. Soudní dvůr není povolán k tomu, aby ověřoval přesnost této verze, a musí převážít domněnka relevance, z níž těží předběžné otázky¹⁵. Ty jsou nepřípustné mimo jiné tehdy, jestliže je zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu¹⁶. Nic z toho se v tomto řízení o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce neděje.

12 – Usnesení ze dne 7. října 2013, Società cooperativa Madonna dei miracoli (C-82/13, EU:C:2013:655, bod 13).

13 – Rozsudek ze dne 26. dubna 2012, Balkan and Sea Properties a Proadinvest (C-621/10 a C-129/11, EU:C:2012:248, bod 41 a citovaná judikatura).

14 – Rozsudek ze dne 26. října 2017, Argenta Spaarbank (C-39/16, EU:C:2017:813, bod 38 a citovaná judikatura).

15 – Rozsudek ze dne 22. září 2016, Breitsamer und Ulrich (C-113/15, EU:C:2016:718, bod 34, a citovaná judikatura).

16 – Rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Global Starnet (C-322/16, EU:C:2017:985, bod 17 a citovaná judikatura).

25. Je nicméně jisté, že vnitrostátnímu soudu sice přísluší, aby posoudil skutkové okolnosti, avšak Soudní dvůr má vnitrostátnímu soudu poskytnout užitečné odpovědi¹⁷. Nic nebrání Soudnímu dvoru nabídnout vnitrostátnímu soudu vodítka, založená na dokumentech a zjištěních, které mu byly předloženy, ohledně otázek, jimiž se předkládací usnesení nezabývá, pokud usoudí, že je to vhodné za účelem zlepšení jeho spolupráce se soudem *a quo*.¹⁸

26. Na ústním jednání Soudní dvůr vyzval společnosti Amazon Services a Amazon FC, aby upřesnily „šíři služeb nabízených společností Amazon v rámci jejího programu ‚Logistika Amazon‘“. Zejména je žádal, aby „zaujaly postoj k popisu skutečností předloženému společností Coty Germany v jejím písemném vyjádření [...] ohledně transakcí, které společnost Amazon uskutečňuje v původním řízení na účet prodávající jako třetí osoby“. Tyto otázky svým způsobem odkrývají původní predispozici ke shromáždění faktických informací, které možná poněkud lakonicky přináší předkládací usnesení.

27. S ohledem na vývoj řízení o předběžné otázce zaujmu dvojí postoj, který se bude opírat postupně o dva pohledy – spíše než o verze – na skutkové okolnosti:

- na jedné straně se omezím na popis skutečností, jak jsou popsány v předkládacím usnesení. Podle tohoto popisu společnosti Amazon Services a Amazon FC, které jsou obě součástí platformy elektronického obchodu, jednají jako hlavní provozovatel této *on-line* platformy (první společnost) a jako poskytovatel, mimo jiné, služeb skladování zboží (druhá společnost);
- na druhé straně zohledním další informace vyplývající z vyjádření účastníků řízení a z jejich odpovědí na některé otázky vznesené v průběhu ústního jednání. Takto postavený scénář je komplexnější a vyžaduje věnovat pozornost integrovanému modelu obchodu (na rozdíl od autonomního modelu) skupiny Amazon, jakož i podrobnostem jejich služeb třetím prodejcům, pokud tito přistoupí k programu „Logistika Amazon“.

28. Opakuji, že první pohled se soustředí na popis skutkových okolností předložený Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo), který odpovídá popisu obsaženému v rozsudku odvolacího soudu. Předkládající soud bude muset s konečnou platností rozhodnout, zda zohlední pouze skutkové okolnosti tak, jak k němu přicházejí od soudů nižšího stupně (což je vlastní kasačnímu soudu), nebo zda může jít dál a posoudit dopad dalších skutečností, které on sám nezahrnul do předkládacího usnesení.

29. V každém případě jsou dvě skutečnosti, které nezpochybňuje žádný z účastníků řízení: a) došlo ke komerčnímu užití ochranné známky bez svolení jejího majitele (nebo držitele licence k ochranné známce); b) toto užití porušovalo práva vlastní ochranné známce, která se nevyčerpala ve smyslu článku 15 nařízení 2017/1001, takže nešlo o „výrobky uvedené na trh v Evropském hospodářském prostoru pod touto ochrannou známkou majitele nebo s jeho souhlasem“.

17 – Rozsudek ze dne 5. června 2014, I (C-255/13, EU:C:2014:1291, bod 55, a citovaná judikatura).

18 – To se může stát zejména tehdy, když generální advokát provede analýzu předběžné otázky na základě odlišného výkladu skutkových okolností, než je popis faktů ze strany předkládajícího soudu. V jednom případě [rozsudek ze dne 20. září 2001, Grzelczyk (C-184/99, EU:C:2001:458), body 16 až 18], Soudní dvůr umožnil předkládajícímu soudu posoudit ve světle stanoviska generálního advokáta, zda skutkové okolnosti původního řízení opravňují k jinému úhlu pohledu. V tomto případě byl generální advokát S. Alber toho názoru, že pan Grzelczyk splňoval požadavky, aby byl považován za pracovníka ve smyslu SFEU, a nikoli pouze za studenta, jak to popsali předkládající soud. Generální advokát tedy nabídl poněkud jiný pohled než předkládající soud, Soudní dvůr se však striktně omezil na skutečnosti v předkládacím usnesení. Viz stanovisko ze dne 28. září 2000 přednesené v této věci (EU:C:2000:518), body 65 až 75.

B. Výklad čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001

30. Ochranná známka Evropské unie poskytuje svému majiteli výlučné právo bránit všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly pro výrobky nebo služby označení totožné s uvedenou ochrannou známkou, pokud jde o výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je známka zapsána. To stanoví čl. 9 odst. 2 nařízení 2017/1001.

31. Pouze pokud jsou splněny tyto podmínky (tj. podmínky uvedené v daném odstavci 2), může majitel ochranné známky zakázat třetím osobám „nabízet pod tímto označením výrobky, uvádět je na trh nebo je skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby“. To stanoví odstavec 3 písm. b) téhož článku.

32. Přestože se předkládající soud nedotazuje na požadavky uvedeného odstavce 2, považují za vhodné se u nich zastavit z důvodu vlivu, který by mohl mít na odpověď na jeho předběžnou otázku. Problémy spojené s užitím se navíc znovu objeví při zkoumání výkladu odstavce 3 téhož ustanovení.

1. Úvod: ohledně případné neexistence užití ochranné známky v samotném obchodním styku

33. Rozsudek odvolacího soudu konstatoval, že jednání společnosti Amazon FC nepředstavovalo *užití* ve smyslu zmiňovaného odstavce 2,¹⁹ toto tvrzení však nerozvinul, neboť rozhodl spor s odkazem na neexistenci *držby* zboží s úmyslem jej prodat a na nevědomost toho, že se jednalo o výrobky, jejichž práva z ochranné známky se nevyčerpala.

34. Co se týče předkládajícího soudu, zdá se, že okolnosti, za jakých společnosti Amazon Services a Amazon FC užívají sporné známky, implicitně podřadil pod čl. 9 odst. 2 písm. a) nařízení 2017/1001.

35. Komise nicméně uvádí, že podniky skupiny Amazon pravděpodobně neužívají dotčené označení jako ochrannou známku, takže nebyly splněny podmínky pro použití čl. 9 odst. 2 nařízení 2017/1001. Vzhledem k tomu, že je odstavec 2 nezbytným předpokladem pro použití odstavce 3, podíváme-li se na věc pohledem Komise, vyvstane nutnost uvedený odstavec přezkoumat.

36. Podle Komise vyplývá z judikatury Soudního dvora, že zprostředkovatelé,²⁰ jako jsou skladovatelé zboží a přepravci, kteří poskytují služby třetím osobám, nenesou odpovědnost za porušení práv z ochranné známky, jichž se dopustí, neboť neužívají označení v rámci vlastní obchodní komunikace ani ve své obchodní činnosti²¹.

37. Ve stejném duchu Komise připomíná, jak se Soudní dvůr vypořádal s předběžnou otázkou týkající se hospodářského subjektu na elektronickém trhu (eBay), na jehož webových stránkách se objevovala reklama na výrobky chráněné ochrannou známkou Evropské unie a uvedené do prodeje osobami, které se za tím účelem zaregistrovaly a vytvořily si účet prodávajícího (jimž eBay účtoval procentní podíl z uskutečněných transakcí). Podle Soudního dvora takový hospodářský subjekt neužívá ochrannou známku na základě pouhé skutečnosti, že ji zveřejňuje na své platformě elektronického trhu ve prospěch prodávajícího²².

19 – Rozsudek Oberlandesgericht München (Vrchní zemský soud v Mnichově) citována druhá část, B. I. 1. a) bb) (1).

20 – Tak posuzuje dva podniky skupiny Amazon: v případě společnosti Amazon Services, ve světle směrnice 2000/31; v případě společnosti Amazon FC, směrnice 2004/48.

21 – Komise uvádí mimo jiné rozsudek ze dne 16. července 2015, TOP Logistics BV a další (C-379/14, EU:C:2015:497, bod 45).

22 – Rozsudek ze dne 12. července 2011, L'Oréal a další (C-324/09, EU:C:2011:474; dále jen „rozsudek L'Oréal“, body 102 až 104).

38. Soudní dvůr rozhodl, že:

- jedná-li se o skladovatele, „[poskytování služby] spočívající v uskladnění zboží označeného ochrannou známkou jiné osoby, nepředstavuje užívání označení totožného s touto ochrannou známkou pro zboží nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je uvedená známka zapsána“²³;
- jedná-li o hospodářský subjekt na elektronickém trhu, „existence ‚užívání‘ označení totožného nebo podobného s ochrannou známkou majitele třetí osobou ve smyslu článku 5 [První směrnice Rady ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (89/104/EHS) (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92)] a článku 9 nařízení [Rady (ES) č. 40/94, ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146)], totiž přinejmenším předpokládá, že třetí osoba užívá označení v rámci vlastní obchodní komunikace. Přitom v rozsahu, v němž tato třetí osoba poskytuje službu, jež spočívá v tom, že svým zákazníkům umožňuje zajistit si zobrazování označení odpovídajících ochranným známkám na svých internetových stránkách v rámci takových jejich obchodních činností, jako jsou jejich nabídky k prodeji, neuskutečňuje užívání těchto označení ve smyslu sledovaném uvedenými právními předpisy Unie na uvedených internetových stránkách sama tato osoba“²⁴.

39. Soudní dvůr tedy zavádí rozlišení mezi hospodářskými subjekty, pokud existuje užívání třetí osobou stejného označení, jako je označení chráněné ochrannou známkou. Nejde o takové užití pro účely čl. 9 odst. 2 nařízení 2017/1001, pokud třetí osoba pouze vytvoří technické podmínky nezbytné k užívání označení²⁵, nebo pokud jde o pasivní jednání bez přímé nebo nepřímé kontroly nad jednáním představujícím užívání²⁶.

40. Se stejným cílem, zjistit, zda jde v těchto případech o užívání označení, provádí Soudní dvůr svůj přezkum vztahu mezi označením a službou poskytovatele²⁷. Při neexistenci takového vztahu nejde o užívání ochranné známky ze strany poskytovatele.

41. Z hlediska skutkových okolností, jak jsou popsány v předkládacím usnesení, by bylo možné vyvodit, že společnosti Amazon Services a Amazon FC neužívají ochrannou známku parfému jako vlastní: omezují se na poskytování typických zprostředkovatelských služeb prodávajícím a kupujícím, aniž zahrnují označení Davidoff do své obchodní komunikace nebo do vlastních hospodářských činností.

42. Pokud se tedy zohlední alternativní pohled na skutkové okolnosti, na který jsem výše odkazoval, bylo by možné připustit, že podniky skupiny Amazon užívaly označení Davidoff v rozsahu, v němž se neomezovaly na poskytnutí digitálních technických prostředků prodávajícím, nýbrž nabízely službu takovým způsobem, že vznikl vztah mezi označením a touto službou.

23 – Rozsudek ze dne 16. července 2015, TOP Logistics a další (C-379/14, EU:C:2015:497, bod 45).

24 – Rozsudek ve věci L’Oreal, body 102 a 103.

25 – Rozsudek ze dne 15. prosince 2011, Frisdranken Industrie Winters (C-119/10, EU:C:2011:837; „rozsudek Frisdranken Industrie Winters“, bod 29).

26 – Rozsudek ze dne 3. března 2016, Daimler (C-179/15, EU:C:2016:134; dále jen „rozsudek Daimler“, bod 39).

27 – Rozsudky Frisdranken Industrie Winters, bod 32; ze dne 23. března 2010, Google France a Google (C-236/08 a C-238/08, EU:C:2010:159; dále jen „rozsudek Google France a Google“, bod 60); rozsudek L’Oréal, bod 92; a usnesení ze dne 19. února 2009, UDV North America (C-62/08, EU:C:2009:111; dále jen „usnesení UDV North America“, bod 47).

43. Na základě toho se mi jeví správný postoj Komise, která nejprve zpochybnila užívání ochranné známky podniky skupiny Amazon, pokud pouze vytvořily technické podmínky nezbytné pro jejich použití třetími osobami²⁸, a poté otevírá dveře možnosti, že tytéž podniky užívají ochrannou známku v obchodním styku. Aby tomu tak bylo, muselo by poskytování jejich služeb znamenat aktivní jednání a kontrolu, přímou či nepřímou, nad jednáním představujícím užívání²⁹, což by musel analyzovat předkládající soud. Tím se budu zabývat později.

2. Držba zboží za účelem jeho nabídky nebo uvedení na trh

44. Pokud pro dialektické účely připustíme, že jsou splněny podmínky čl. 9 odst. 2 písm. b) nařízení 2017/1001, je třeba dále vymezit hranice *ius prohibendi*, který upravuje jeho odst. 3 písm. b).

45. Jednání, která může majitel ochranné známky zakázat třetím osobám, které nemají jeho souhlas, zahrnují „nabízet [...] výrobky“, „uvádět je na trh“ nebo „je skladovat za těmito účely“. Předkládající soud se konkrétně ptá na význam slovního spojení „držba [...] za účelem nabídky nebo uvedení na trh“ zboží, které porušuje práva z ochranné známky.³⁰

46. Pojem „držba“, jehož konkrétní význam zkoumá předkládající soud, není uveden ve všech jazykových zněních čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení 2017/1001. Francouzské znění („détenir“) a německé znění („besitzen“) obsahují slovo, které přímo souvisí s právním institutem držby (*possessio*). Další znění, například španělské, italské, portugalské, anglické a švédské upřednostňují slovesa nebo podstatná jména, která označují činnost *uskladnění* zboží.³¹

47. Domnívám se nicméně, že ve všech jazycích prosvítá záměr *držet* s obchodním záměrem, neboť k uskladnění (nebo – ve zněních, která použila tento pojem – k držbě) se přidává požadavek, aby toto jednání bylo uskutečňováno „za tímto účelem“, to znamená nabízet nebo uvádět zboží na trh, aniž jsou patrné rozdíly ohledně této druhé části věty.

48. Podmínky pro použití tohoto aspektu *ius prohibendi* majitele ochranné známky jsou tedy dvě, a obě musí být splněny, aby došlo k naplnění porušení tohoto práva:

- věcný prvek, držba zboží porušujícího práva z ochranné známky;
- prvek úmyslu, volní charakter držby se záměrem uvést výrobek na trh prostřednictvím jakéhokoli právního úkonu včetně jeho nabídky.

28 – Rozsudky Google France a Google, bod 57, a Frisdranken Industrie Winters, bod 29.

29 – S odkazem na rozsudek Daimler, body 39 a 41, a na rozsudek ze dne 25. července 2018, Mitsubishi Shoji Kaisha a Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe (C-129/17, EU:C:2018:594, bod 38).

30 – Nepovažuji za nezbytné rozvíjet úvahy ohledně pojmů „nabídka“ a „uvedení na trh“ dle jejich běžného chápání v obchodním prostředí. Ve zkratce, první znamená připravenost předat třetí osobě, jednotlivci nebo skupině, výrobky označené ochrannou známkou, ať už je nabídka od počátku právně závazná pro toho, kdo ji činí, nebo se jedná o pouhé *invitatio ad offerendum*. Ohledně druhého se uvedením na trh rozumí činnost, která přináší zisk ze zboží v obchodním styku, běžně prostřednictvím přenesení dispoziční pravomoci na třetí osobu.

31 – Ve zmíněném pořadí „almacenarlos“, „stoccaggio“, „armazená-los“, „stocking“ a „lagra“.

a) K věcnému prvku: držbě

49. Co se týče držby, je nutno rozlišit mezi situací skladovatele a situací provozovatele elektronického obchodu:

- pokud jde o prvního z nich, podle již citované judikatury³², skladovatel, který pouze uchová zboží pro třetí osobu, při běžném výkonu své činnosti nenaplní potřebné znaky pro porušení práva z ochranné známky, přestože se nachází v postavení bezprostředního držitele zboží, pokud je to uvedená třetí osoba, a nikoli on sám, kdo s těmito výrobky sleduje obchodní cíle. Proto se zdá, že jeho jednání nepředstavuje vytvoření vztahu mezi označením výrobku a službou uskladnění³³;
- pokud jde o pouhé provozovatele elektronického trhu, nebylo by je možné ani považovat za držitele zboží porušujícího práva z ochranné známky, pokud se jejich zprostředkování omezí na podobné tomu, jaké bylo zkoumáno v rozsudku L'Oréal.

50. Pokud bychom tyto kategorie uplatnili na skutkové okolnosti, jak je popisuje soud *a quo*, ani společnost Amazon Services, ani společnost Amazon FC, by nedržela výrobky porušující práva z ochranné známky s cílem uvést je na trh nebo je nabízet ve smyslu čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení 2017/1001. Shodují se proto s posouzením uvedeného soudu ohledně toho, že jednání těchto podniků spadá pod zmíněné ustanovení.

51. Toto posouzení by se však změnilo při uplatnění alternativního pohledu na skutkové okolnosti, který jsem uvedl výše. Z tohoto pohledu společnosti Amazon Services a Amazon FC, obě zúčastněné na modelu integrovaného obchodu, jednají *aktivně* v procesu prodeje, což je právě to, co uvedené ustanovení dává příkladem, když vyjmenovává jednání jako „nabízet [...] výrobky“, „uvádět je na trh“ nebo „je skladovat za tím účelem“. Toto aktivní jednání by mělo za vedlejší následek celkovou kontrolu nad procesem prodeje.

52. V činnosti podniků skupiny Amazon, analyzované tímto prizmatem, je třeba odlišit vnější prvky (ty, které vnímá průměrný spotřebitel, který nabyde výrobek na Amazonu) a vnitřní (ty, které odkazují na vztah mezi prodejcem a společností Amazon, aniž by byly vnímány z vnějšku)³⁴.

53. Zaměřím se na pohled konečného spotřebitele, který nabyde zboží od třetí osoby prostřednictvím webové stránky jako je amazon.de, přičemž tato transakce spadá pod program „Logistika Amazon“. V rozsahu v němž si kupující může situaci vykládat tak, že je to společnost Amazon, kdo uvádí výrobky na trh, tedy že existuje „materiální[...]“ spojení mezi těmito výrobky a jejich podnikem původu³⁵, by bylo možné vyvodit tentýž důsledek, který Soudní dvůr upřesnil ve své předchozí judikatuře, který upřednostňuje konstatování, že jde o užívání ochranné známky.

54. Kupujícímu, který na webových stránkách Amazonu hledá výrobek, se ukazují různé nabídky téhož výrobku, které mohou pocházet jak od prodejců, kteří uzavřeli smlouvu se společností Amazon o uvedení jejich výrobků na trh prostřednictvím elektronického trhu, tak od samotného Amazonu, který prodává na svůj vlastní účet. Ne vždy je jednoduché rozlišit, ani pro běžně informovaného

32 – Viz body 35 a násl. tohoto stanoviska a příslušné poznámky pod čarou.

33 – Situace je tedy srovnatelná se situací podniku, který prováděl plnění plechovek opatřených označením podobným zapsané ochranné známce. Viz rozsudek Frisdranken Industrie Winters, body 33 a 34.

34 – Na ústním jednání zástupce společnosti Amazon Services odpověděl na otázky soudu s odkazem na *interní* vztahy mezi prodávající a společností Amazon, které se odrážejí ve vzorové smlouvě, a na vytvoření „úctu prodejce“, jehož prostřednictvím tento spravuje seznam výrobků a vybírá si služby společnosti Amazon, které si zvolí.

35 – Usnesení UDV North America, bod 49, které cituje bod 60 rozsudku ze dne 16. listopadu 2004, Anheuser-Busch (C-245/02, EU:C:2004:717).

a rozumně pozorného uživatele internetu, zda výrobky, které jsou mu předváděny, pocházejí od majitele ochranné známky nebo od podniku, s nímž je hospodářsky spojen, nebo naopak od někoho třetího³⁶. Tak vzniká oslabení základní funkce ochranné známky, kterou je označením původu výrobku.

55. V rámci programu „Logistika Amazon“ se podniky skupiny Amazon, které jednají koordinovaně, nezabývají pouze *neutrálním* uskladněním a přepravou výrobků, nýbrž mnohem širším rozsahem činností.

56. V důsledku toho vstupem do tohoto programu prodávající předá společností Amazon výrobky vybrané zákazníkem, a jsou to podniky ze skupiny Amazon, které je obdrží, uskladní ve svých distribučních centrech, připraví (mohou je dokonce opatřit etiketou, vhodně je zabalit nebo připravit v dárkovém balení) a expedují je kupujícím. Skupina Amazon se může postarat o reklamu³⁷ a šíření nabídek na svých webových stránkách. Navíc Amazon poskytuje službu péče o zákazníka ohledně konzultací a vrácení zboží a vyřizuje vrácení peněz za vadné výrobky³⁸. Je to také Amazon, kdo od kupujícího přijímá platbu za zboží, jejíž částku poté převádí na bankovní účet prodávajícího³⁹.

57. Toto aktivní a koordinované zapojení podniků Amazon do uvádění zboží na trh s sebou nese velkou část úkolů, které jsou vlastní prodávajícímu, za něhož Amazon „dělá těžkou práci“, jak se zdůrazňuje na jeho webových stránkách. Na těchto stránkách lze najít pobídku pro prodávajícího, aby se zapojil do programu „Logistika Amazon“ obsahující následující větu: „Pošli nám své výrobky a my se postaráme o zbytek“. Za těchto okolností podniky Amazonu provozují „aktivní jednání a kontrolu, přímou či nepřímou, nad jednáním představitelů užívání [ochranné známky]“⁴⁰.

58. Pokud se v původním řízení potvrdí, že podniky Amazonu poskytovaly tyto služby (nebo alespoň ty nerelevantnější) v rámci programu „Logistika Amazon“⁴¹, bylo by namístě posoudit věc tak, že ať už jako provozovatelé elektronického trhu, nebo jako skladovatelé, měly úlohu uvádění výrobků na trh, která jde nad rámec pouhého vytvoření technických podmínek pro užití označení. V důsledku toho, jedná-li se o výrobek, který porušuje práva majitele této ochranné známky, reakce tohoto majitele legitimně spočívá v tom, že jim zakáže užití označení.

59. Důležitá role podniků Amazon v procesu uvádění výrobků na trh nemůže být rozmělněna tím, že se zaměříme odděleně na jednotlivé činnosti každého z nich. Bylo by proti hospodářské realitě a zásadě rovného zacházení posuzovat uskladňování, vyřizování objednávek a ostatní služby, které nabízejí, stejným způsobem, jako ty, které nabízí pouhý autonomní přepravce nebo skladovatel, v rámci obchodního modelu, který je odpojen od jakékoli další operace v distribučním řetězci⁴².

36 – Rozsudek ve věci L'Oréal, bod 94.

37 – Umístění na preferenční místa na stránce vyhledávače, se zohledněním výsledků vyhledávání, za určitých podmínek usnadňuje prodejcům dělat reklamu na jejich výrobky.

38 – Na ústním jednání zástupce společnosti Amazon Services trval na oddělení činnosti Amazonu spočívající v nákupu-prodeji jako takovém a argumentoval tím, že ze striktně právního hlediska je prodávající tím, kdo získává zboží, určuje jeho cenu a převádí vlastnické právo; společnost Amazon *nenabízí* zboží, nýbrž je pouze *prezentuje*. To však nicméně není to, co nás zajímá z hlediska základní funkce ochranné známky.

39 – *A contrario sensu*, rozsudky Google France a Google, bod 57; a Frisdranken Industrie Winters, bod 29.

40 – Rozsudek Daimler, bod 39.

41 – Příslušelo by předkládajícímu soudu to ověřit, pokud mu procesní předpisy umožňují převzít popis skutkových okolností nikoli tak, aby ve všem souhlasil s tím, jak mu ho předal odvolací soud (viz bod 28 tohoto stanoviska).

42 – Na ústním jednání zástupce Spolkové republiky Německo trval na nutnosti rozlišovat mezi odlišnými modely obchodování a odmítnout, za předpokladu integrované struktury (jakou má Amazon), fiktivní segmentaci mezi různými fázemi procesu uvádění na trh.

60. Také není na překážku tomu, co jsem dosud předestřel, že podniky skupiny Amazon tvrdí, že jednají jako zprostředkovatelé na účet prodávajícího. Na jedné straně má toto předpokládané zprostředkování rysy aktivního začlenění do uvádění na trh, což již bylo zdůrazněno. Na druhé straně podle Soudního dvora „je [...] nerozhodné, zda k tomuto užívání dochází ze strany třetí osoby v rámci uvádění výrobků na trh na účet jiného hospodářského subjektu, který k nim má jako jediný vlastnický titul“⁴³.

61. Nakonec je irrelevantní, pro účely, které nás v tuto chvíli zajímají, že podniky skupiny Amazon nenabývají „vlastnický titul [k výrobkům] v průběhu transakce, do níž vstupují“⁴⁴.

62. Vzhledem k tomu, že role zprostředkovatele není v tomto případě neutrální, výjimky z odpovědnosti poskytovatelů služeb informační společnosti, které jsou stanoveny v čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31, se v tomto řízení neuplatní. Tyto výjimky se omezují na technický postup provozování komunikační sítě a na zprostředkovávání přístupu k této síti, na níž jsou *informace* poskytnuté třetími osobami přenášeny nebo dočasně ukládány⁴⁵. Nemohou být tedy použity na činnosti, jako je fyzické uskladnění a fyzické předání výrobků.

63. Kromě toho Soudní dvůr odmítl, že by se čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31 použil na provozovatele elektronického trhu, který má aktivní roli, jako poskytování „pomoc[i], která spočívala zejména v optimalizaci prezentace dotčených nabídek k prodeji nebo propagaci těchto nabídek“⁴⁶.

b) K prvku úmyslu: nabízet nebo uvádět na trh uskladněné (nebo držené) výrobky

64. Článek 9 odst. 3 písm. b) nařízení 2017/1001 vyžaduje, aby držba zboží porušujícího práva z ochranné známky souvisela s úmyslem jej nabízet veřejnosti nebo uvádět na trh.

65. Společnosti Amazon Services a Amazon FC tvrdí, že nemají přímý vztah k těmto cílům, neboť se omezují na poskytování svých služeb skutečným prodejcem. Namítají, že pokud se odpovědnost za porušení práv z ochranné známky rozšíří na obchodníky, kteří uskladňují zboží, avšak bez úmyslu jej prodávat (což je společné všem zprostředkovatelům, skladovatelům, přepravním nebo dispečerům), vytvořila by se pro legitimní obchodování velká právní nejistota.

66. Zdá se, že předkládající soud tuto tezi přijal, neboť jeho otázka se týká „osob[y], která pro třetí stranu skladuje výrobky porušující práva z ochranné známky [...], jestliže úmysl nabízet tyto výrobky nebo je uvádět na trh nemá tato osoba, ale pouze třetí strana“.

67. Dalo by se tedy tvrdit, že otázka formulovaná v tomto smyslu sama v sobě obsahuje odpověď: pokud je to *pouze* třetí osoba (prodávající), kdo *usiluje* nebo má v úmyslu nabízet nebo uvádět výrobky na trh, vylučuje to, aby tento úmysl měly také podniky ze skupiny Amazon. Jednání uvedených podniků by jednoduše nemohlo spadat pod čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení 2017/1001, neboť chybí prvek úmyslu vyžadovaný daným ustanovením.

68. A znovu, odpověď by mohla být odlišná, pokud by byla přijata verze skutkových okolností, která klade důraz na jednotlivá jednání podniků Amazon, jako podniků zúčastněných na velmi sofistikovaném způsobu uvádění těchto výrobků na trh v rámci programu „Logistika Amazon“.

69. Z tohoto pohledu, který značně přesahuje pouhou pomoc *neutrálního* prodejce, je těžké popřít, že tyto podniky mají, společně s prodávajícím, úmysl nabízet sporné výrobky nebo je uvádět na trh.

43 – Usnesení UDV North America, bod 51.

44 – Tamtéž, bod 48.

45 – Bod 42 odůvodnění.

46 – Rozsudky L'Oréal, bod 116; a Google France a Google, bod 114.

C. Odpovědnost podniků, které uskladňují výrobky porušitelů práv z ochranných známek bez povědomí o tomto porušení

70. Předkládající soud výslovně zmínil absenci povědomí o porušení ze strany podniků, které mají v *držbě* výrobky (vychází z předpokladu, že je to třetí osoba, která zamýšlí je nabízet nebo uvádět na trh), jako faktor, který by mohl mít vliv na odpovědnost těchto podniků. Odkazuje přitom logicky na podniky společnosti Amazon v tomto řízení.

71. Podle článku 17 nařízení 2017/1001 se porušení práv z ochranné známky EU řídí vnitrostátními právními předpisy upravujícími porušení práv z národní ochranné známky (odstavec 1). Samo toto nařízení „nevylučuje podání žalob ve věci ochranné známky EU podle vnitrostátních právních předpisů členských států upravujících zejména občanskoprávní odpovědnost“ (odstavec 2). Uvedené nařízení v čl. 129 odst. 2 dodává, že „[v]e všech otázkách týkajících se ochranných známek, které nejsou upraveny tímto nařízením, se příslušný soud pro ochranné známky EU řídí příslušnými vnitrostátními právními předpisy“.

72. S ohledem na článek 1 směrnice 2004/48,⁴⁷ bude na jednu stranu použitelné to vnitrostátní právo, jímž byla směrnice provedena. Na druhé straně podle bodu 15 odůvodnění směrnice 2004/48 se to netýká směrnice 2000/31, a proto bude také použitelná vnitrostátní právní úprava, která provádí tuto směrnici.

73. Existence nebo neexistence povědomí o porušení práv z ochranné známky je na elektronickém trhu důležitá: to vyplývá z čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31, který se týká zproštění odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, a z jeho výkladu provedeného Soudním dvorem.

74. Rozsudek ve věci L'Oréal, jak již bylo řečeno, vyloučil zproštění odpovědnosti provozovatele, který má aktivní roli, na jejímž základě se dozví údaje týkající se prodejních nabídek uložených na jeho serveru⁴⁸. *Neutrální* hospodářský subjekt také nebude zproštěn, pokud byl účinně seznámen s protiprávní činností nebo informací, a co se týče žaloby na náhradu škody, pokud si byl vědom skutečností nebo okolností, z nichž by byla zjevná protiprávní činnost nebo informace⁴⁹.

75. Pokud jde o škodu, v rámci směrnice 2004/48 může být relevantní také povědomí (nebo jeho neexistence) o protiprávnosti. To vyplývá ze čl. 13 odst. 1 v souvislosti s porušiteli. Pokud jde o zprostředkovatele, tentýž článek (odstavec 2) ponechává v rukou členských států rozhodnutí o režimu použitelném na „porušitel[e, který] při výkonu činností nevěděl ani rozumně nemohl vědět, že dochází k porušení práv“.

76. Odlišná otázka od otázky *relevance* povědomí, přestože je s ní spojena, se týká *řádné péče* zprostředkovatele při získání povědomí. Judikatura Soudního dvora týkající se poslední věty článku 11 směrnice 2004/48 (o soudních zákazech vůči zprostředkovatelům, jejichž služby byly využity třetími osobami k porušování práva duševního vlastnictví) nabízí určité vodítko.⁵⁰

47 – „Pro účely této směrnice pojem ‚práva duševního vlastnictví‘ zahrnuje práva průmyslového vlastnictví“.

48 – Viz bod 63 tohoto stanoviska.

49 – Rozsudek ve věci L'Oréal, body 116 a 119.

50 – Přestože je vzhledem k odlišnosti situací třeba tak učinit opatrně, mohla by jako inspirace posloužit také judikatura Soudního dvora týkající se čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10). V tomto rámci Soudní dvůr použil subjektivní prvek (povědomí) při výkladu pojmu „sdělování veřejnosti“. Konkrétně se jednalo o situace, v nichž ten, kdo dá dílo k dispozici veřejnosti, *měl vědět*, že jím umístěný hypertextový odkaz vede k dílu nezákonně zveřejněnému na internetu. Vyslovil ve skutečnosti *presumpci iuris tantum*, pokud je hypertextový odkaz umístěn se záměrem dosažení zisku. Viz rozsudek ze dne 8. září 2016, GS Media (C-160/15, EU:C:2016:644).

77. V rozhodnutí ve věci L'Oréal Soudní dvůr provedl analýzu opatření, která lze na základě uvedeného ustanovení požadovat od poskytovatele on-line služeb, aby se vyhnul jakémukoli budoucímu porušení práv duševního vlastnictví třetích osob. V první řadě připomněl článek 15 směrnice 2000/31, který z obecné povinnosti dohledu vyjímá poskytovatele služeb. Na druhém místě odkázal na čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/48, přičemž zdůraznil, že opatření k zajištění dodržování práv duševního vlastnictví musí být používána způsobem, který zabraňuje vzniku překážek právně dovoleného obchodu.

78. V tomto kontextu návrh způsobilý k zajištění rovnováhy mezi ochranou práva z ochranné známky a neexistencí překážek legitimního obchodování by byl podle mého názoru ten, který by rozlišoval mezi zprostředkovateli v závislosti na povaze služeb poskytovaných přímému původci porušení ochranné známky.

79. Použí skladovatelé pověření jen doplňkovými úkoly tedy byli zproštěni odpovědnosti, pokud by nebyli vědomě zapojeni do porušujícího jednání, ani by neměli rozumné důvody znát porušující povahu jednání. Jinými slovy, pokud nemají ani nemohli mít povědomí o protiprávní povaze obchodování s výrobkem, který prodávající uvádí na trh, aniž by respektoval práva majitele ochranné známky.

80. S výjimkou některých méně častých situací, které není nezbytné zdůrazňovat, nelze po těchto pouhých skladovatelích požadovat zvláštní povinnost řádné péče, aby se v každém případě ujistili o dodržení práv majitele ochranné známky, která označuje jim svěřené zboží, s výjimkou situace, kdy je protiprávnost jednání zjevná. Tento všeobecný požadavek by nepřiměřeně ztížil běžný obchodní styk těchto podniků, jako poskytovatelů doplňkových obchodních služeb⁵¹.

81. Situace je odlišná v případě podniků, jako jsou žalované, které se při poskytování svých služeb v rámci programu „Logistika Amazon“ zapojují do uvádění výrobků na trh výše popsáním způsobem. Předkládající soud ujišťuje, že tyto podniky nevěděly, že zboží porušuje práva z ochranné známky, jejichž nabyvatelem podle licence byla společnost Coty Germany, domnívám se však, že tato nevědomost je nutně nezbavuje odpovědnosti.

82. Zdůrazňované začlenění uvedených podniků do uvádění výrobků na trh prostřednictvím daného programu má za následek, že od nich lze vyžadovat zvláštní pečlivost (náležitou péči) ohledně kontroly zákonnosti zboží, s nímž obchodují. Právě proto, že jsou si vědomy toho, že bez této kontroly⁵² je jednoduché, aby sloužily jako cesta pro prodej „nezákonných výrobků, falsifikátů, pirátských výrobků, kradených či jinak nezákonně nebo neeticky získaných výrobků, které porušují vlastnická práva třetích osob“, ⁵³ se nemohou bez dalšího zbavit své odpovědnosti tak, že bude přičtena výhradně prodávajícímu.

83. Rozhodnutí v posledním stupni ohledně občanskoprávní odpovědnosti žalovaných přísluší předkládajícímu soudu, v závislosti na skutkových okolnostech, které bude považovat za prokázané. Omezí-li se tato poslední část předběžné otázky na důsledky, jaké může mít na uvedené rozhodnutí nevědomost ze strany žalovaných, o porušení práv majitele ochranné známky, domnívám se, že je tato neznalost sama o sobě nezbavuje odpovědnosti.

51 – Logicky by se nemohli dovolávat své nevědomosti, pokud by byli upozorněni na pochybení, ať už majiteli ochranné známky, nebo těmi, kteří jednají jejich jménem.

52 – Tato kontrola s sebou samozřejmě nese to, že by mohli v každé chvíli určit, komu bylo předáno zboží začleněné do programu „Logistika Amazon“. Tak by se vyhnuli situacím, jako je ta v původním řízení, v níž společnost Amazon Services nebyla schopna upřesnit původ jedenácti balení parfému „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“ (bod 12 tohoto stanoviska). V průběhu ústního jednání zástupce společnosti Amazon trval na tom, že taková situace je výjimečná a že ji lze přičítat lidskému pochybení.

53 – Tak se vyjadřuje zpráva Amazon.Con Inc. pro US Securities and Exchange Commission, týkající se roku 2018, co se týče přijímání rizik: „We also may be unable to prevent sellers in our stores or through other stores from selling unlawful, counterfeit, pirated, or stolen goods, selling goods in an unlawful or unethical manner, violating the proprietary rights of others, or otherwise violating our policies [...] To the extent any of this occurs, it could harm our business or damage our reputation and we could face civil or criminal liability for unlawful activities by our sellers“. Je třeba zmínit také článek 7 Amazon Services Europe Business Solutions Agreement, v platném znění (změněném v srpnu 2019), z níž vyplývá, že Amazon přebírá přímou odpovědnost v souvislosti s třetími osobami, ať už to jsou majitelé práv duševního vlastnictví nebo nabyvatelé výrobků v tom smyslu, jak je to v tomto textu upraveno. Na tyto dva dokumenty se odkazovalo v průběhu ústního jednání.

V. Závěry

84. S ohledem na výše uvedené navrhuji Soudnímu dvoru, aby na předběžnou otázku položenou Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) odpověděl takto:

„Článek 9 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 zde dne 26. února 2009 o ochranné známce společenství a čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. července 2017 o ochranné známce Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že:

- osoba, která pro třetí stranu (prodávajícího) skladuje výrobky porušující práva z ochranné známky, aniž by o tomto porušení věděla, neskladuje toto zboží za účelem nabízení nebo uvedení na trh, jestliže úmysl nabízet tyto výrobky nebo je uvádět na trh nemá tato osoba, ale pouze třetí strana;
- nicméně pokud se tato osoba aktivně zapojí do distribuce uvedených výrobků v rámci programu s charakteristikami programu zvaného ‚Logistika Amazon‘, k nimž přistoupí prodávající, lze mít za to, že uskládá tyto výrobky za účelem jejich nabízení nebo uvedení na trh;
- nevědomost této osoby o tom, že třetí strana porušuje práva z ochranné známky tím, že nabízí nebo prodává své výrobky v rámci programu, jako je výše uvedený program, ji nezavazuje odpovědnosti, pokud po ní lze rozumně požadovat, aby přijala opatření ke zjištění takového porušení.“